

იოელის წიგნი და ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესია — ნომერი ოცდაოთხი

Jeff Pippenger

2026-01-06

ოცდამეოთხე ნომერი

ჩვენი უკანასკნელი სტატია დავასრულეთ წინასწარმეტყველური მოწმობის იმ სამ პარალელურ ხაზზე შეხებით, რომლებიც წარმოდგენილია დაბადების, ძველი აღთქმის პირველი წიგნის, მეთეს—ახალი აღთქმის პირველი წიგნის, და გამოცხადების—როგორც ახალი აღთქმის, ისე მთელი ბიბლიის უკანასკნელი წიგნის—თერთმეტიდან ოცდამეორე თავებით. დაბადების ხაზი აღნიშნავს აბრამთან აღთქმას; მეთეს ხაზი აღნიშნავს აღთქმას ქრისტიანულ ეკლესიასთან, პეტრესთან ერთად, როგორც თანამედროვე სულიერი ისრაელის დასაწყისისა და დასასრულის სიმბოლოსთან. ორივე ხაზის შუა მუხლები ღმერთის ბეჭედს აღნიშნავს: აბრამთან ეს იყო „წინადაცვეთა“, ხოლო პეტრესთან — მისი სახელის შეცვლა. გამოცხადების ხაზის ცენტრალური მუხლია მეჩვიდმეტე თავი, მეთორმეტე მუხლი.

და ათი რქა, რომლებიც იხილე, არის ათი მეფე, რომელთაც ჯერ კიდევ არ მიუღიათ სამეფო; არამედ მხეცთან ერთად ერთ საათს მიიღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფენი. გამოცხადება 17:12.

დაბადებისა და მათეს წიგნები მიუთითებენ ღვთაებრიობისა და კაცობრიობის ქორწინებაზე, ხოლო გამოცხადება მიუთითებს მხეცისა და გველეშაპის ქორწინებაზე კვირადღის კანონთან დაკავშირებით. ეს სამივე ხაზი მიუთითებს კვირადღის კანონზე, სადაც ერთი კლასი ავლენს მხეცის ნიშანს, ხოლო მეორე — ღვთის ბეჭედს. მხეცისა და გველეშაპის ყალბი სახე მეთორმეტე მუხლში არის ნიმროდის გოდლის შესახებ ხსენების ომეგა დაბადების მეთერთმეტე თავში. იქ ყალბი აღთქმის რელიგიამ თავისი სამსჯავრო მიიღო, ხოლო გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში მეძავი — რომელიც არის ბაბილონი დიდი — განიკითხება. ნიმროდი არის ალფა ვატიკანის ომეგის მიმართ, და ამ მიზეზით პაპობა არის ბაბილონი დიდი, ნიმროდის ბაბელის, ალფას, მიმართ ომეგა.

აღსანიშნავია, რომ ამ სამ შუა მუხლში ხაზის თითოეულ შუა წერტილში მოცემული მოწმობა სინამდვილეში სამ მუხლს მოიცავს.

ეს არის ჩემი აღთქმა, რომელიც უნდა დაიცვათ ჩემსა და თქვენ შორის, და შენს შთამომავლობას შორის შენს შემდეგ: ყოველი მამრი თქვენ შორის წინადაიცვითოს. და წინადაიცვითეთ თქვენი ჩუჩის ხორცი; და ეს იქნება აღთქმის ნიშანი ჩემსა და თქვენ შორის. და რვა დღის ასაკის ყოველი მამრი წინადაიცვითოს თქვენ შორის თქვენს თაობებში, როგორც სახლში დაბადებული, ისე ფულით ნაყიდი ყოველი უცხოთაგანი, რომელიც არ არის შენი შთამომავლობისაგან. დაბადება 17:10–12.

იესომ მიუგო და უთხრა მას: ნეტარ ხარ შენ, სიმონ ბარიონა, რადგან ხორცსა და სისხლს არ გამოუცხადებია ეს შენთვის, არამედ ჩემს მამას, რომელიც ზეცაშია. და

მე გეუბნები შენცა: შენ ხარ პეტრე, და ამ კლდეზე ავაშენებ ჩემს ეკლესიას, და ჯოჯოხეთის ბჭენი ვერ სძლევენ მას. და მოგცემ შენ ცათა სასუფეველის გასაღებებს; და რასაც შეკრავ ქვეყანაზე, შეკრული იქნება ცაში; და რასაც გახსნი ქვეყანაზე, გახსნილი იქნება ცაში. მათე 16:17–19.

და მხეცი, რომელიც იყო და აღარ არის, თვითონაც მერვეა, და შვიდთაგანია, და დასაღუპად მიდის. ხოლო ათი რქა, რომელიც იხილე, არის ათი მეფე, რომელთაც ჯერ კიდევ არ მიუღიათ სამეფო; მაგრამ ერთ საათს მიიღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფეები, მხეცთან ერთად. მათ ერთი ზრახვა აქვთ და თავიანთ ძალასა და ხელმწიფებას მისცემენ მხეცს. გამოცხადება 17:11–13.

ნიმროდის აგურებითა და დულაბით წარმოდგენილი ყალბი აღთქმის ამბავი, და მისი ეკლესიისა და სახელმწიფოს ყალბი სისტემა, რომელიც კოშკითა და ქალაქით არის წარმოდგენილი, წარმოადგენს იმ ყალბი სისტემის ტიპს, რომელიც მხეცის ხატშია წარმოდგენილი ნიმროდის ამბის ომეგაში. სამი ხაზი, სამი მუხლის სამი ცენტრალური წერტილით, რომლებიც ყველა მოწმობენ სიცოცხლის აღთქმასა და სიკვდილის აღთქმაზე. ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან ჭეშმარიტი მერვენი, რომლებიც შვიდთაგან არიან, ხოლო პაპობა უბრალოდ ყალბია. ნიმროდის კლასს თავისი ქორწინებისას აქვს აზრის ერთობა — ყალბი ანალოგი ას ორმოცდაოთხი ათასისა, რომლებიც ქრისტეს გონებით არიან გაერთიანებულნი. ყალბი მხეცი, რომელიც „იყო და აღარ არის“, არის ქრისტეს ყალბი ანალოგი, რომელიც იყო, არის და კვლავ მოსასვლელია. მერვე მუხლში სრულად არის გამოხატული პაპობით წარმოდგენილი ყალბის სრული გამოვლინება.

მხეცი, რომელიც იხილე, იყო და აღარ არის; და აღზევდება უფსკრულიდან და წარწყმედაში წავა; და განცვიფრდებიან დედამიწაზე მკვიდრნი, რომელთა სახელებიც არ არის ჩაწერილი სიცოცხლის წიგნში ქვეყნის დასაბამიდან, როცა იხილავენ მხეცს, რომელიც იყო და აღარ არის, და მაინც არის. გამოცხადება 17:8.

იესო არის იგი, რომელიც იყო, არის და ჯერ კიდევ მოვა; ხოლო პაპობა, მერვე, რომელიც შვიდთაგან არის, არის მხეცი, რომელიც „იყო, და არ არის, და მაინც არის“. „ერთი საათი“, რომელსაც გველემპისა და მხეცის ქორწინება წარმოადგენს, აღნიშნავს ისტორიის იმ მონაკვეთს საკვირაო კანონის დროიდან, როცა პეტრესა და აბრამის მიერ წარმოდგენილი ასი ათასი დროშასავით ადიან ზეცად სწორედ იმ დროს, როდესაც პაპობაც ადის.

ჩვენ ვცდილობდით, იოელის წიგნს მივდგომოდით იმ თვალსაზრისით, რომ პეტრემ ორმოცდამეათე დღისას თავისი ორმოცდამეათე დღის უწყება იოელის აღსრულებად გამოაცხადა. თორმეტი თავისაგან შემდგარ აღთქმის სამ ხაზში, ყოველი ხაზის შუა სამი მუხლი ერთსა და იმავე ისტორიას ეხება, და ამ ისტორიაში პეტრე წარმოდგენილია, როგორც იესოსთან ერთად კესარია ფილიპეში მყოფი, რომელიც არის პანიუმში, და რომელიც არის სწორედ ის ადგილი, რის განცდის ზღვარზეც ახლა მსოფლიო დგას. პანიუმში პეტრე აგრეთვე იერუსალიმშია, ორმოცდამეათე დღის გადმოღვრასთან. თორმეტი თავისაგან შემდგარი სამი ხაზი თავს იყრის პანიუმსა და ორმოცდამეათე დღეს, როდესაც ღვთის ბეჭედი ქრისტეს სასძლოს ედება, ხოლო მხეცის ნიშანი სატანის სასძლოს ედება. იოელის წიგნი მიუთითებს გამოღვიძების მოწოდებაზე ათი

ქალწულის იგავში, როდესაც ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესია იღვიძებს იმ ფაქტის წინაშე, რომ დაღუპულია.

იოელის წიგნი ოთხი თაობის კონტექსტშია განთავსებული.

სიტყვა უფლისა, რომელიც მოვიდა იოელთან, ფეთუელის ძესთან.

ისმინეთ ეს, თქვენ, მოხუცნო კაცნო, და ყური უგდეთ, ქვეყნის ყველა მკვიდრნო.

ეს იყო კი თქვენს დღეებში, ან თუნდაც თქვენი მამების დღეებში? უამბეთ ეს თქვენს შვილებს, და თქვენმა შვილებმა უამბონ თავიანთ შვილებს, და მათმა შვილებმა — სხვა თაობას. რაც მუხლუხოს გადაურჩა, კალიამ შეჭამა; და რაც კალიას გადაურჩა, მღრღნელმა მატლმა შეჭამა; და რაც მღრღნელ მატლს გადაურჩა, მატლმა შეჭამა. იოელი 1:1–4.

„მოხუცებულნი“ არიან ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის ხელმძღვანელები ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, ხოლო დაბეჭდვა აღსრულდება სულიწმიდის გარდამოსვლის დროს. ეზეკიელი „მოხუცებულთ“ წარმოაჩენს როგორც „ძველკაცებს“.

მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, იხილე, რას სჩადიან ისრაელის სახლის უბუცესნი ბნელში, თითოეული თავისი კერპთა გამოსახულებების პალატებში? რადგან ამბობენ: უფალი ვერ გვხედავს; უფალმა მიატოვა ქვეყანა. ეზეკიელი 8:12.

ღვთივშთაგონება ნათლად აცხადებს, რომ ეზეკიელის მეცხრე თავის დაბეჭდვა იგივე დაბეჭდვაა, რაც გამოცხადების მეშვიდე თავშია. ასევე ნათელია, რომ მერვე თავის ოთხი მზარდი სისაძაგლის „უბუცესნი“ წარმოდგენილნი არიან რიცხვით 25.

ოცდახუთი „უბუცესი“, რომელთაც ღვთის ფარის მცველნი უნდა ყოფილიყვნენ, სწორედ ისინი არიან, ვინც მზეს ეთაყვანებიან. ისინი პირველნი განისჯებიან. იმ საწმიდარის კონტექსტში, რომელსაც ისინი ზურგს აქცევენ, ისინი წარმოადგენენ თორმეტი მღვდლის ორ რიგს და მღვდელმთავარს. საკვირაო კანონის დროს ისინი მზეს ეთაყვანებიან და იღებენ მხეცის ნიშანს, რითაც ადასტურებენ თავიანთ თანხმობას გველეშაპთან, მხეცთან და ცრუწინასწარმეტყველთან. ეს 25 წინასახედ იყო წარმოდგენილი 250 კაცით კორახის, დათანისა და აბირამის აჯანყებაში, რომლებიც განასახიერებენ სამმაგ კავშირს, რომელსაც უერთდება საკმევლის შემწირველი 250 კაცი. განდგომილების სამი მთავარი წინამძღოლი დაიღუპა, როცა დედამიწამ გააღო თავისი პირი და შთანთქა ისინი.

და თქვა მოსემ: ამით შეიტყობთ, რომ უფალმა მომავლინა მე, რათა ყველა ეს საქმე ვქმნა; რადგან ეს ჩემი საკუთარი ნებით არ გამიკეთებია. თუ ეს კაცები მოკვდებიან ყველა ადამიანის ჩვეულებრივი სიკვდილით, ან ეწევათ ყველა ადამიანისთვის ჩვეულებრივი სასჯელი, მაშინ უფალს მე არ მოვუვლენივარ. მაგრამ თუ უფალი ახალ საქმეს მოიმოქმედებს, და მიწა გახსნის თავის პირს და შთანთქავს მათ, ყველაფერთან ერთად, რაც მათ ეკუთვნით, და ისინი ცოცხლად ჩავლენ ქვესკნელში, მაშინ გაიგებთ, რომ ამ კაცებმა უფალი განარისხეს.

და მოხდა, როცა მან დაასრულა ყველა ამ სიტყვის თქმა, რომ მიწა გაიპო მათ ქვეშ; და მიწამ გახსნა თავისი პირი და შთანთქა ისინი, მათი სახლები, ყველა კაცი, ვინც კორახს ეკუთვნოდა, და მთელი მათი ქონება. ისინი და ყოველივე, რაც მათ ეკუთვნოდათ, ცოცხლად ჩავიდნენ უფსკრულში, და მიწა დაიხურა მათზე; და დაილუპნენ კრებულის შუაგულიდან.

და მთელი ისრაელი, რომელიც მათ ირგვლივ იყო, მათი ყვირილის გამო გაიქცა, რადგან ამბობდნენ: „ნუუკუე ჩვენც შთაგვცლავს მიწამ.“ და გამოვიდა ცეცხლი უფლისაგან და შთანთქა საკმევლის შემომწირველი ორას ორმოცდაათი კაცი. რიცხვნი 16:28–35.

1888 წლის აჯანყება წინასწარ იყო წარმოდგენილი კორახის, დათანის, აბირამისა და საკმევლის შემწირველი 250 კაცის აჯანყებით. ეს 250 კაცი შეეკრა სამმაგ კავშირს, რომელიც საკვირაო კანონთან მიდის, როდესაც შეერთებული შტატები, მიწის მხეცი, პირს გააღებს და გველუშაპივით ილაპარაკებს. იმ დროს გვიანი წვიმა ულვეი საზომით გადმოიდვრება, ისევე როგორც საკმევლის შემწირველი 250 კაცი განადგურდა ზეციდან გარდამომავალი ცეცხლით. ეს 250 კაცი წარმოადგენს ცრუ რელიგიურ სისტემას, რომელიც საკვირაო კანონის დროს, გვიანი წვიმის გადმოღვრისას, განადგურდება. მიწის გახსნა კორახისა და მისი თანამზრახველების ქვეშ არის გამოცხადების მეთერთმეტე თავის მიწისძვრა, რომელიც აღნიშნავს შეერთებული შტატების მიერ პირის გაღებას და გველუშაპივით ლაპარაკს. როდესაც ზეციდან ცეცხლი გადმოვიდა 250-ზე, ეს წინასწარ აღნიშნავდა ელიას ცეცხლს ქარმელის მთაზე, როდესაც ის ცრუ წინასწარმეტყველები მოიკლეს. ელიას ცეცხლი ქარმელის მთაზე შეესაბამება საკვირაო კანონს, ამიტომ 250 კაცზე მოვლენილი ცეცხლი არის გვიანი წვიმის საკვირაო კანონის ცეცხლი.

რიცხვთა წიგნში კორახის ამბოხებასთან დაკავშირებული მონაკვეთი წინასწარმეტყველურად შეესაბამება აღთქმული ქვეყნის შესახებ იესო ნავესისა და ქალების მიერ წარმოდგენილი უწყების წინააღმდეგ ამბოხებას. ეს ამბოხება წარმოადგენს ბიბლიურ „გალიზიანების დღეს“. კორახის ამბოხების მონაკვეთში ნათქვამია: „გაიგებთ, რომ ამ კაცებმა უფალი განარისხეს.“

გონიერნი არიან ისინი, რომელთაც ესმით, და გონიერთ უნდა ესმოდეთ, რომ კორახის აჯანყების ისტორია უნდა დაედოს აღთქმული მიწის შესახებ იესოს უწყების წინააღმდეგ აჯანყებას. ეს აჯანყება მოხდა კადეშში, და როგორც კადეშში, ისე კორახის აჯანყებაც წარმოადგენს მეშვიდე დღის ადვენტიზმის აჯანყებას კვირა კანონის დროს. კორახი და ის ორას ორმოცდაათი კაცი, რომლებმაც საკმეველი შესწირეს, წინასწარუდგენდნენ იმ ოცდახუთ კაცს, რომლებიც მზეს ეთაყვანებოდნენ ეზეკიელის 8-ში. ეზეკიელის მერვე თავში მოხსენიებული უხუცესნი წარმოადგენენ ოთხიდან მეოთხე, მზარდი სისაძაგლეების წყებას, რომლებიც სრულდება იერუსალიმში, ღვთის ეკლესიის სიმბოლოში.

პირველი სისაძაგლე არის შურისხების ხატი, მეორე — დაფარული პალატები, მესამე — თამუზის გამო ტირილი, შემდეგ კი ოცდახუთი კაცი მზეს თაყვანს სცემს. შემდეგ მეცხრე თავი ამოიცნობს მათ, ვინც ოხრავენ და ტირიან იმ სისაძაგლეთა გამო,

რომლებიც მერვე თავშია წარმოდგენილი. ისინი, ვინც ოხრავენ და ტირიან, იბეჭდებიან იმ ანგელოზის მიერ, რომელიც აღმოსავლეთიდან ამოდის. ანგელოზი არის მაცნე და წარმოადგენს უწყებას.

აღმოსავლეთიდან მომავალი ბეჭდვის უწყება არის აღმოსავლეთის ქარის უწყება, რომელიც ისლამის უწყებაა. როგორც კი ას ორმოცდაოთხი ათასი დაიბეჭდება, დამლუპველი ანგელოზები იწყებენ თავიანთ საქმეს სწორედ იქ, სადაც წინასწარმეტყველების გარეგანი ხაზი ასწავლის, რომ „ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოსდევს.“ სანამ მსჯავრი აღსრულდება მათზე, ვისაც კორახი განასახიერებს, მეამბოხენი იერუსალიმის გარეთ გაჰყავთ. ბოროტნი იერუსალიმიდან განიდევენებიან, რადგან იერუსალიმიდან მართალნი კი არ გარბიან.

და სულმა ამამალა და მიმიყვანა უფლის სახლის აღმოსავლეთის კარიბჭესთან, რომელიც აღმოსავლეთისკენ იყურება; და აჰა, კარიბჭის შესასვლელთან ოცდახუთი კაცი იდგა; მათ შორის ვიხილე იააზანია, აზურის ძე, და ფელატია, ბენაიას ძე, ხალხის მთავარნი.

მაშინ მითხრა მან: კაცის ძეო, ესენი არიან ის კაცები, რომელნიც ბოროტებას განიზრახავენ და უკეთურ რჩევას იძლევიან ამ ქალაქში; რომელნიც ამბობენ: ახლო არ არის; ვაშენოთ სახლები: ეს ქალაქი ქვაბია, ხოლო ჩვენ ხორცი ვართ.

ამიტომ იწინასწარმეტყველე მათ წინააღმდეგ, იწინასწარმეტყველე, ძეო კაცისა. და უფლის სული გადმოვიდა ჩემზე და მითხრა მე: ილაპარაკე; ასე ამბობს უფალი;

ასე თქვით თქვენ, ისრაელის სახლო; რადგან მე ვიცი ის, რაც თქვენს გონებაში ამოდის, ყოველი მათგანი. თქვენ გაამრავლეთ თქვენი დახოცილნი ამ ქალაქში და მისი ქუჩები დახოცილებით აავსეთ. ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: თქვენი დახოცილნი, რომლებიც მის შუაგულში დაყარეთ, ისინი არიან ხორცი, და ეს ქალაქი არის ქვაბი; მაგრამ მე გამოგიყვანთ მის შუაგულიდან. თქვენ გემინოდათ მახვილისა; და მე მოვიყვან თქვენზე მახვილს, ამბობს უფალი ღმერთი. და გამოგიყვანთ მისი შუაგულიდან, და უცხოთა ხელში გადაგცემთ, და აღვასრულებ თქვენ შორის სამართალს. მახვილით დაეცემით; ისრაელის საზღვარზე განგსჯით თქვენ; და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი. ეს ქალაქი არ იქნება თქვენთვის ქვაბი, და არც თქვენ იქნებით ხორცი მის შუაგულში; არამედ ისრაელის საზღვარზე განგსჯით თქვენ. და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი; რადგან ჩემს წესებშიც არ გივლიათ და არც ჩემი სამართალი აღვისრულებიათ, არამედ იმ ხალხთა ზნე-ჩვეულებათა მიხედვით იქცევდით, რომლებიც თქვენს ირგვლივ არიან.

და იყო, როცა მე ვწინასწარმეტყველებდი, რომ ფელატია, ბენაიას ძე, მოკვდა. მაშინ პირქვე დავემხე და დიდი ხმით შევლაღადე და ვთქვი: აჰ, უფალო ღმერთო! ნუთუ სრულად აღგავ ისრაელის ნატამალს? ეზეკიელი 11:1–13.

იერუსალიმი განიწმინდება კვირადღის კანონით, როდესაც ხორბალი და ღვარძლი ერთმანეთისგან განირჩევა. კაცნი, რომელნიც 25-ით, ანუ კორახის 250-ით არიან წარმოდგენილნი, გარეთ, იერუსალიმის „საზღვართან“ გაჰყავთ სიკვდილად. 25 არის იმ მღვდელთა რიცხვი, რომლებიც ერთ კვირას მსახურობდნენ, ხოლო როდესაც იგი

ათმაგი რიცხვით — 250-ით — არის სიმბოლოზებული, იგი მსოფლიო ეკლესიას აღნიშნავს, რადგან ათი მსოფლიოს სიმბოლოა. მეზრდოლი ეკლესია განისაზღვრება, როგორც ეკლესია, რომელიც ხორბლისა და ღვარძლისგან შედგება, ხოლო გამარჯვებული ეკლესია წარმოადგენს ეკლესიას, რომელიც მხოლოდ ხორბალია.

„ნუთუ ღმერთს არა ჰყავს ცოცხალი ეკლესია? მას ჰყავს ეკლესია, მაგრამ ეს არის მეზრდოლი ეკლესია და არა გამარჯვებული ეკლესია. ჩვენ ვწუხვართ, რომ მასში არიან ნაკლოვანი წევრები, რომ სარეველა არის ხორბალს შორის. იესომ თქვა: „ცათა სასუფეველი ჰგავს კაცს, რომელმაც კარგი თესლი დათესა თავის ყანაში; მაგრამ როცა ადამიანებს ეძინათ, მოვიდა მისი მტერი, დათესა სარეველა ხორბალს შორის და წავიდა.... მაშინ სახლის პატრონის მოწიგები მივიდნენ მასთან და უთხრეს: ბატონო, ნუთუ კარგი თესლი არ დათესე შენს ყანაში? მაშ, საიდან აქვს მას სარეველა? მან უთხრა მათ: ეს მტრის საქმეა. მოწიგებმა უთხრეს მას: გსურს თუ არა, რომ წავიდეთ და ავკრიფოთ იგი? ხოლო მან თქვა: არა; რათა, როცა სარეველას კრეფთ, მასთან ერთად ხორბალიც არ ამოგლიჯოთ. აცადეთ ორივეს ერთად იზარდოს მკამდე; და მკის ჟამს ვეტყვი მომკელებს: ჯერ შეკრიბეთ სარეველა და შეკარით ძნებად, რათა დაიწვას; ხოლო ხორბალი ჩემს ბეღელში შეიტანეთ.“

„ხორბლისა და ღვარძლის იგავში ჩვენ ვხედავთ მიზეზს, თუ რატომ არ უნდა ამოეგლიჯათ ღვარძლი: რათა ხორბალიც ღვარძლთან ერთად არ ამოეგლიჯათ. ადამიანური აზრი და მსჯავრი მძიმე შეცდომებს დაუშვებდა. მაგრამ იმის ნაცვლად, რომ შეცდომა დაშვებულიყო და ხორბლის თუნდაც ერთი ღერო ამოეგლიჯათ, მოძღვარი ამბობს: „აცალეთ ორივეს ერთად იზრდებოდეს მომკამდე“; შემდეგ ანგელოზები შეკრებენ ღვარძლს, რომელიც დასაღუპავად იქნება განწესებული. თუმცა ჩვენს ეკლესიებში, რომლებიც აცხადებენ, რომ სწამთ წინწასული ჭეშმარიტება, არიან ისეთნიც, რომლებიც ნაკლოვანნი და შემცდომნი არიან, როგორც ღვარძლი ხორბალს შორის; ღმერთი სულგრძელია და მომთმენია. იგი ამხელს და აფრთხილებს შემცოდებს, მაგრამ არ ანადგურებს მათ, ვინც ნელა ითვისებს იმ გაკვეთილს, რომლის სწავლაც მას სურს მათთვის; იგი არ ამოძირკვავს ღვარძლს ხორბლიდან. ღვარძლი და ხორბალი ერთად უნდა იზრდებოდეს მომკამდე; ხოლო როცა ხორბალი მიაღწევს თავის სრულ ზრდასა და განვითარებას, და თავისი ხასიათის გამო, მომწიფებისას, სრულად განირჩევა ღვარძლისგან.“

„ქრისტეს ეკლესია დედამიწაზე არასრულყოფილი იქნება, მაგრამ ღმერთი თავის ეკლესიას მისი არასრულყოფილების გამო არ ანადგურებს. იყვნენ და იქნებიან ისინი, რომელნიც აღვსილნი არიან შურით არა ცოდნის მიხედვით, და რომელთაც სურთ ეკლესიის განწმენდა და ხორბლის შუაგულიდან ღვარძლის ამოძირკვა. მაგრამ ქრისტემ განსაკუთრებული ნათელი მისცა იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა მოვექცეთ მათ, რომელნიც ცდებიან, და მათ, რომელნიც ეკლესიაში მოუქცევდნენ არიან. ეკლესიის წევრებმა არ უნდა მიმართონ სპაზმურ, აღზნებულ, ნაჩქარევ მოქმედებას იმათ მოკვეთაში, ვინც, მათი აზრით, ხასიათით ნაკლოვანია. ღვარძლი ხორბალს შორის გამოჩნდება; მაგრამ, თუ არა ღვთის მიერ დადგენილი გზით, ღვარძლის ამოძირკვა უფრო მეტ ზიანს მოიტანს, ვიდრე მათი ხელუხლებლად დატოვება. მაშინ, როცა უფალს ეკლესიაში შეჰყავს ისინი, ვინც ჭეშმარიტად მოქცეულნი არიან, სატანა იმავე დროს მის თანაზიარებაში შეჰყავს ის პირებიც,

რომელნიც მოქცეულნი არ არიან. მაშინ, როცა ქრისტე კეთილ თესლს თესავს, სატანა ღვარძლს თესავს. ორი ურთიერთსაწინააღმდეგო ზეგავლენა განუწყვეტლივ მოქმედებს ეკლესიის წევრებზე. ერთი ზეგავლენა ეკლესიის განწმენდისათვის მოქმედებს, ხოლო მეორე — ღვთის ხალხის გახრწნისათვის.“ მოწმობანი მსახურთათვის, 45, 46.

უწმინდურნი იერუსალიმის გარეთ გამოჰყავთ, რათა განადგურდნენ. ისინი მოსავლის ჟამს განიშორებიან, რომელიც ასევე ის დროა, როდესაც ხორბალი მომწიფებულია, რადგან სწორედ მაშინ იკრიბება ხორბალი, როგორც ორ პენტეკოსტურ შესარხევ პურის პირველი ნაყოფის შესარხევი ძღვენი. ხორბლის პირველი ნაყოფის მკა ბიბლიური წინასწარმეტყველების განსაზღვრული საგანია. ხორბლისა და ღვარძლის გამიჯვნა სწორედ ამავე საგანს ეხება, და ქრისტეს მრავალი იგავი აღნიშნავს ამ უაღრესად მნიშვნელოვან წინასწარმეტყველურ ნიშნულს.

„კვლავაც, ეს იგავები ასწავლიან, რომ სამსჯავროს შემდეგ აღარ იქნება გამოცდის დრო. როდესაც სახარების საქმე დასრულდება, მაშინვე მოჰყვება კეთილთა და ბოროტთა შორის განყოფა, და თითოეული ჯგუფის ხვედრი სამუდამოდ განმტკიცდება.“ ქრისტეს იგავები, 123.

ხორბლის შესაწირავი არის ას ორმოცდაოთხი ათასი, და მესამე ანგელოზი ხორბალს ღვარძლისაგან განაცალკევებს.

„შემდეგ ვიხილე მესამე ანგელოზი. ჩემმა თანმხლებმა ანგელოზმა თქვა: „სამინელია მისი სიტყვა, შემადრწუნებელია მისი მისია. იგი არის ის ანგელოზი, რომელმაც უნდა გამოარჩიოს ხორბალი ღვარძლისაგან და დაბეჭდოს ან შეკრას ხორბალი ზეციური საუნჯისათვის.“ ამ საგნებმა მთელი გონება, მთელი ყურადღება უნდა დაიკავოს. კვლავ მიჩვენეს აუცილებლობა იმისა, რომ ისინი, ვისაც სწამს, რომ ჩვენ ვიღებთ წყალობის უკანასკნელ შეტყობინებას, განცალკევებულნი იყვნენ მათგან, ვინც ყოველდღიურად იღებს ან იწოვს ახალ ცდომილებას. ვიხილე, რომ არც ახალგაზრდა და არც მოხუცი არ უნდა ესწრებოდეს იმათ შეკრებებს, ვინც შეცდომასა და სიბნელეში არიან. ანგელოზმა თქვა: „დაე, გონებამ შეწყვიტოს უსარგებლო საგნებზე შეჩერება.““ Manuscript Releases, ტომი 5, 425.

მესამე ანგელოზი ბეჭედს ადებს ხორბალს და აგრეთვე გამოყოფს ხორბალს ღვარძლიდან. მესამე ანგელოზი წარმოადგენს კვირადღის კანონს, რომლის დროსაც 25 კაცი, რომლებიც ლაოდიკელი მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესიის ხელმძღვანელობას წარმოადგენენ, იერუსალიმის გარეთ გაჰყავთ და განისჯებიან. იმ დროს მებრძოლი ეკლესია გამარჯვებულ ეკლესიად გარდაიქმნება.

„საქმე მალე დასრულდება. მებრძოლი ეკლესიის წევრები, რომელთაც ერთგულება დაამტკიცეს, გამარჯვებულ ეკლესიად იქცევიან. როდესაც ჩვენი წარსული ისტორიის მიმოხილვას ვახდენ და ჩვენს დღევანდელ მდგომარეობამდე წინსვლის ყოველ საფეხურს მივყვებით, შემიძლია ვთქვა: ადიდეთ ღმერთი! როდესაც ვხედავ, რა მოიმოქმედა ღმერთმა, გაოცებით ვივსები და ქრისტეს, როგორც წინამძღოლის, მიმართ ნდობით. მომავალთან დაკავშირებით არაფრის გვეშინოდეს, გარდა იმისა,

რომ შეიძლება დაგვაფიქვდეს გზა, რომლითაც უფალი გვიძლავდა, და მისი სწავლება ჩვენს წარსულ ისტორიაში.“ General Conference Bulletin, January 29, 1893.

ღვარძლის ხორბლისაგან განცალკევების წინასწარმეტყველური თემა ბიბლიური წინასწარმეტყველების უმნიშვნელოვანესი თემაა. ქრისტეს მიერ ტაძრის განწმენდა ამ საქმის ილუსტრაციაა; მისი კულმინაცია კვირადღის კანონთან დგება, რადგან ჩვენ ვხედავთ, რომ ისინი, ვინც გასასამართლებელნი იყვნენ, იერუსალიმის საზღვართან მიჰყავთ, რათა მოკვდნენ.

„როცა იესომ თავისი საჯარო მსახურება დაიწყო, მან ტაძარი განწმიდა მისი მკრეხელური შებილწვისაგან. მისი მსახურების უკანასკნელ მოქმედებებს შორის იყო ტაძრის მეორედ განწმენდა. ამგვარად, ქვეყნის გაფრთხილების უკანასკნელ საქმეში ეკლესიების მიმართ ორი განსხვავებული მოწოდება გაისმის. მეორე ანგელოზის უწყებაა: „დაეცა, დაეცა ბაბილონი, ის დიდი ქალაქი, რადგან თავისი სიძვის რისხვის ღვინით ყველა ერი დაათრო“ (გამოცხადება 14:8). და მესამე ანგელოზის უწყების ძლიერ ღაღადში ზეციდან ისმის ხმა, რომელიც ამბობს: „გამოდით მისგან, ჩემო ერო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან. რადგან მისი ცოდვები ცამდეა აღზევებული და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი“ (გამოცხადება 18:4, 5).“ Selected Messages, book 2, 118.

ხორბლისა და ღვარძლის ეკლესია არსებობს საკვირაო კანონის კრიზისამდე, როცა ღვარძლი მოიცილება არა ადამიანური ძალით, არამედ მესამე ანგელოზის მიერ — რომელიც წარმოადგენს საკვირაო კანონს, თუმცა აგრეთვე გვიანდელი წვიმის უწყებასაც, რომელიც მაშინ ძლიერ ძახილად ფართოვდება. ღვარძლი წინასწარმეტყველური მოწმობის ელემენტია, ისევე როგორც ხორბალი. ღვთის განგება საკვირაო კანონამდე აღწევს, და მესამე ანგელოზი ტაძარს მეორედ წმენდს. მან იგი 1844 წლის 22 ოქტომბერს განწმინდა, ხოლო ტაძრის მეორე განწმენდა საკვირაო კანონია.

ისტორიის გარეგანი მოვლენები, რომელთაც კვირადღის კანონისკენ მიჰყავს, ეკლესიის გამარჯვებული ნაწილის მოწმობის მთავარი ელემენტია, ისევე როგორც ღვარძლი, ხორბალი და ამ ორი კლასის შეკვრა. გამოცხადების დასკვნითი უწყებანი სამი ანგელოზის უწყებანია, და ისინი ჰყოფენ და კრავენ ამ ორ კლასს, მაგრამ მნიშვნელოვანია დავინახოთ, რომ და უაიტი აღნიშნავს, რომ ეს „დასკვნითი უწყებანი“ „ამწიფებენ სამკალს“. დასკვნითი უწყება, რომელიც სამკალს ამწიფებს, არის გვიანი წვიმა, და იგი არის ის ცეცხლი, რომელიც ამ 250 კაცს „დალუპვის ცეცხლისათვის ფიჩხებად“ კრავს.

„იოანეს გაეხსნა ეკლესიის გამოცდილებაში არსებული ღრმა და აღმაფრთოვანებლად მნიშვნელოვანი სურათები. მან იხილა ღვთის ხალხის მდგომარეობა, საფრთხეები, ბრძოლები და საბოლოო ხსნა. იგი აღრიცხავს იმ დასკვნით უწყებებს, რომელთაც უნდა მოამწიფონ მიწის მოსავალი — ან როგორც ძნები ზეციური საუნჯისთვის, ან როგორც ფიჩხები განადგურების ცეცხლისათვის. მას გამოეცხადა უზომოდ მნიშვნელოვანი თემები, განსაკუთრებით უკანასკნელი ეკლესიისთვის, რათა ისინი, ვინც ცდომილებიდან ჭეშმარიტებისკენ მოიქცეოდნენ, დამოდვრილიყვნენ მათ წინაშე მდგომი საფრთხეებისა და ბრძოლების შესახებ.

არავის სჭირდება სიბნელეში ყოფნა იმის თაობაზე, რაც ქვეყანას მოელოს.“ The Great Controversy, 341.

ტაძრის მიერ აღსრულებული განწმენდა ასევე ილუსტრირებულია იმ „მტკრის ჯაგრისიანი კაცის“ საქმით, რომელიც იოანე ნათლისმცემელმა წარადგინა, როგორც ის, ვინც მის მსახურებას მოჰყვებოდა. სწორედ ის არის, ვინც მილერის სიზმარში ნაგავს გამოგვის.

„უფალი ახლოს არის, რათა გამოავლინოს განსხვავება მართალსა და ბოროტს შორის; რადგან მისი „სანიაგებელი მის ხელშია, და იგი საფუძვლიანად გაწმენდს თავის კალოს, და თავის ხორბალს ბედელში შეკრებს; ხოლო ბზეს ჩაუქრობელი ცეცხლით დაწვავს.““ Review and Herald, November 8, 1892.

სისტერ უაიტი ესაიას მოიხმობს, როცა მიუთითებს, რომ 1849 წელს უფალმა მეორედ გაიწოდა ხელი თავისი ხალხის ნაშთის შესაკრებად; და ესაიაც და სისტემაც უაიტის აღნიშნავენ ას ორმოცდაოთხი ათასის საბოლოო შეკრებას. შეკრების პროცესი მოიცავს გაფანტვასა და შეკრებას, რომლებიც წარმოდგენილია როგორც პირველი იმედგაცრუება, რაც მიჰყავს შეკრებამდე დაყოვნების დროის ბოლოს. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის თითოეული ეს ელემენტი ბიბლიური წინასწარმეტყველების ცალკე თემაა. გარე ისტორია, რომელსაც უფალი თავის იარაღად იყენებს ცოდვის დასასრულამდე მისაყვანად, წარმოდგენილია დანიელის 11:11-ში; ხოლო საბოლოო შეკრება გვხვდება ესაიას 11:11-ში; ხოლო დაყოვნების დროის დასასრული გვხვდება გამოცხადების 11:11-ში, და ხორბლისა და სარეველას გამიჯვნა კვირა კანონის დროს მოთავსებულია ეზეკიელის 11:11-ში:

ეს ქალაქი თქვენი ქვაბი არ იქნება და არც თქვენ იქნებით ხორცი მის შუაგულში; არამედ მე განგსჯით თქვენ ისრაელის საზღვარზე. ეზეკიელი 11:11.

იოელში „ახალი ღვინო“ წაერთვა ძველთაგან ძველკაცებს, რომელნიც უნდა ყოფილიყვნენ საწმიდრის მცველნი. შუაღამის შემახილის უწყება არის იოელის ახალი ღვინო, ხოლო ცეცხლი, რომელიც კვირის კანონის დროს ჩამოდის, წინასწარ იყო სიმბოლურად წარმოდგენილი ორმოცდაათობის ცეცხლით. ეს ცეცხლი წარმოადგენს უწყებას, რომელიც არის ახალი ღვინო, მაგრამ იგი იმავე დროს ის უწყებაც არის, რომელიც ანადგურებს იმ ორას ორმოცდაათ კაცს, რომლებმაც საკმეველი შესწირეს. ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესია სრულდება კვირის კანონთან, რადგან სწორედ მაშინ გადმოიღვრება ცეცხლი უსაზღვროდ და ანადგურებს იმ ორას ორმოცდაათ კაცს, რომლებმაც საკმეველი შესწირეს; ამგვარად, იგი ანადგურებს მათი თაყვანისცემის სისტემას.

თუ მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესია ერთგული იქნებოდა კვირის კანონის ჟამს, შეერთებული შტატების მთავრობის ძალა და ძლიერება მას დახურავდა. თუ იგი ორგული იქნება, უბრალოდ შეიცვლის თავის სახელს და დაერქმევა პირველი დღის ადვენტისტური ეკლესია ან სხვა რაიმე ახლო მსგავსი სახელი. მართალი იყოს თუ უმართალი, მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესია კვირის კანონს არ გასცდება. წინასწარმეტყველური მოწმობა ცხადყოფს, რომ ადვენტიზმმა 9/11-ზე უარყო ძველი

ბილიკების უწყება, ხოლო ეს ძველი ბილიკები კვირის კანონისას დახურულ კართან მიდის. ის 25 კაცი ეზეკიელის მონაკვეთში წარმოდგენილი იყვნენ „ყაზანიის ძით აზურით და ფელატიათი, ბენაიას ძით, ხალხის მთავრებით.“

მათი სახელები აღიარებენ ღვთის ხალხის თვისებებს, მაგრამ ეს მხოლოდ გარეგნული აღიარებაა. იააზანია ნიშნავს: ღმერთი ისმენს, და იგი არის აზურის ძე, ხოლო „აზურ“ ნიშნავს დახმარებასა და დაცვას. დას უაიტი ამბობს, რომ ეს 25 კაცი უნდა ყოფილიყო მცველნი, როგორც ეს „აზურით“ არის წარმოდგენილი. მისი ძე აცხადებს, რომ ღმერთს „ისმენს“, მაგრამ იგი იმ კლასს ეკუთვნის, რომლის შესახებაც ნათქვამია: ხედავენ და ვერ ხედავენ, ისმენენ და ვერ ისმენენ. ფელატია ნიშნავს ღვთისაგან დახსნილს, ხოლო მისი მამა „ბენაია“ ნიშნავს: ღმერთმა ააშენა. როდესაც ეზეკიელმა თავისი გამაფრთხილებელი უწყება დაასრულა, ფელატია მოკვდა.

ეს ქალაქი არ იქნება თქვენი ქვაბი და არც თქვენ იქნებით მასში ხორცი; არამედ ისრაელის საზღვარზე განგსჯით თქვენ. და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი; რადგან არ გივლიათ ჩემს წესდებათა მიხედვით და არც ჩემი სამართალი აღგისრულებიათ, არამედ იქცეოდით თქვენს გარშემო მყოფ წარმართთა ჩვეულებებისამებრ. და მოხდა ისე, როცა მე ვქადაგებდი, რომ ბენაიას ძე ფელატია მოკვდა. მაშინ პირქვე დავემხე და დიდი ხმით შევღაღადე და ვთქვი: ახ, უფალო ღმერთო! ნუთუ სრულ აღსასრულს მოუღებ ისრაელის ნატამალს? ეზეკიელი 11:11–13.

ფელატია მოკვდა ეზეკიელის ხმამაღალი ღაღადის დროს. ხორბალი მოკვდა ქუჩაში 2020 წლის 18 ივლისს, გამოცხადების მეთერთმეტის აღსრულებით. ხორბალი არიან მოსე და ელია, ღვთის სიტყვის პირველი ავტორი, ხოლო ელიის მოსვლის აღთქმა ძველ აღთქმაში უკანასკნელი გამონათქვამია. ალფა და ომეგა დახოცილნი არიან სოდომისა და ეგვიპტის ქუჩაში, მაგრამ ისინი აღდგებიან 2024 წელს, როგორც ეს წარმოდგენილია გამოცხადების 11:11-ში. ვიდრე ისინი მკვდარნი იყვნენ, სოდომი და ეგვიპტე ხარობდნენ. ეზეკიელი ფელატიას სიკვდილს ნატამალის ჟამში ათავსებს, როდესაც ამბობს: „აჰ, უფალო ღმერთო! ნუთუ სრულად მოსპობ ისრაელის ნატამალს?“ ესაიას თანახმად, სოდომი არის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესია ნატამალის ჟამში.

ისმინე, ცაო, და ყურადღე, მიწავ, რადგან უფალი ლაპარაკობს: შვილები გამოვზარდე და აღვზარდე, ხოლო ისინი მე განმიდგნენ. ხარმა იცის თავისი პატრონი და ვირმა — თავისი ბატონის ზაგა; ხოლო ისრაელმა არ იცის, ჩემს ხალხს არა აქვს გონება.

ვაი, ცოდვილო ერო, ურჯულოებით დამძიმებულო ხალხო, ბოროტმოქმედთა თესლო, გამხრწნელო ძენო: მათ მიატოვეს უფალი, განარისხეს ისრაელის წმიდა, უკუღმა გაბრუნდნენ. რისთვის უნდა იქნეთ კვლავ გვემუღნი? უფრო და უფრო განდგებით: მთელი თავი სწეულია და მთელი გული — დაუძლურებული. ტერფის გულიდან თავამდე არაფერია მასში საღი; არამედ წყლულებია, ნალურჯებები და დაჩირქებული ჭრილობები: არც გაწმენდილია, არც შეხვეული, არც ზეთით შემსუბუქებული. თქვენი ქვეყანა გაუდაბურებულია, თქვენი ქალაქები ცეცხლით არის დამწვარი; თქვენს მიწას უცხონი ჭამენ თქვენს თვალწინ, და იგი გაუდაბურებულია, როგორც უცხოთა მიერ დამხოზილი. და ასული სიონისა

დარჩენილია, ვითარცა ქოხი ვენახში, ვითარცა სადარაჯო კიტრის ბაღში, ვითარცა ალყაშემორტყმული ქალაქი.

ცაბაოთ უფალს რომ ჩვენთვის არ დაეტოვებინა მეტად მცირე ნატამალი, სოდომს დავემსგავსებოდით და გომორას ვემსგავსებოდით. ისმინეთ უფლის სიტყვა, სოდომის მთავარნო; ყურად იღეთ ჩვენი ღვთის რჯული, გომორას ხალხო. ესაია 1:2–10.

მოსე და ელია მოკლულ იქმნებიან სოდომსა და ეგვიპტეში ნარჩომის პერიოდის განმავლობაში. ეგვიპტე არის გახრწნილი სახელმწიფო მმართველობის სიმბოლო, ხოლო სოდომი — გახრწნილი საეკლესიო მმართველობისა. ფელატია, ბენაიას ძე, კვდება კვირა დღის კანონის დროს, რასაც ესაია უთანაბრებს ბიბლიურ გალიზიანების დღეს, რომელიც არის ან 1863 წელი, ან კვირა დღის კანონი. ფელატია, ბენაიას ძე, წარმოადგენს მათ სიყალბეს, ვინც სინამდვილეში ისმენს ღვთის სიტყვას. ნარჩომის დროს ისინი, რომელთაც მოსე და ელია განასახიერებენ, მოკლულ იქმნებიან და შემდეგ აღდგებიან. ეს აღდგომა დაიწყო უდაბნოში მოხმობილი ხმით 2023 წლის ივლისში. 2024 წლიდან ხორბლისა და ღვარძლის საბოლოო განცალკევება მიმდინარეობს.

კვირის კანონის დროს მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესია გაიგებს, რომ ისინი დაღუპულნი არიან.

ეს ქალაქი არ იქნება თქვენი ქვაბი და არც თქვენ იქნებით ხორცი მის შუაგულში; არამედ მე განგსჯით თქვენ ისრაელის საზღვარზე. და შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი, რადგან არ გივლიათ ჩემს წესდებათა მიხედვით და არც ჩემი სამართალნი აღგისრულებიათ, არამედ მოქცეულხართ თქვენს გარშემო მყოფ წარმართთა ჩვეულებათაამებრ. და მოხდა ასე: როცა მე ვწინასწარმეტყველებდი, ბენაიას ძე ფელატია მოკვდა. ეზეკიელი 11:11–13.

ფელატიას სიკვდილი, რომლის სახელიც ნიშნავს ღმერთის მიერ დახსნილს, ამ კონტექსტში ნიშნავს სიკვდილისთვის გადაცემას, სწორედ იმავე მომენტში, როდესაც მეთერთმეტე საათის მუშაკნი დახსნილნი არიან ჩრდილოეთის მეფის ხელიდან დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეერთე მუხლში. ფელატია ჩრდილოეთის მეფის ხელშია გადაცემული საკვირაო კანონზე. ფელატია, ბენაიას ძე, ნიშნავს „რაც ღმერთმა ააშენა“. სწორედ იმ წერტილში, სადაც ღმერთმა კიდეც ერთხელ ააშენა ტაძარი, რათა საკვირაო კანონზე აღამაღლოს იგი, როგორც გამარჯვებული ეკლესია, ფელატიათი წარმოდგენილნი სიკვდილისთვის არიან გადაცემულნი, რადგან ძველი ნანგრევების აღდგენის საქმეში მონაწილეობის ნაცვლად, ისინი საკუთარ თავს ტობიას სამარხს უშენებდნენ. ფელატია წარმოადგენს ესაიას „თავიდან ფეხებამდე“, სხეულს, რომელიც სრულად არის ცოდვით დამძიმებული. ეს სხეული არის ლაოდიკიელი მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესია ოთხი თაობის განმავლობაში მიმდინარე მზარდი აჯანყების დასასრულს, რასაც ესაია გამოხატავს, როგორც მზარდ აჯანყებას, როდესაც ამბობს: „უფრო და უფრო გახდებიან“. საბოლოო გამოცდის პროცესში, რომელიც 2024 წელს დაიწყო, ხორბალი მკვდარია სამნახევარი დღის განმავლობაში, შემდეგ კი აღდგება, და მაშინ შეიცნობენ, რომ უფალი არის ღმერთი.

ამიტომ უწინასწარმეტყველე და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, ჩემო ხალხო, გავხსნი თქვენს საფლავებს, ამოგიყვანთ თქვენი საფლავებიდან და შეგიყვანთ ისრაელის ქვეყანაში. და გაიგებთ, რომ მე ვარ უფალი, როცა გავხსნი თქვენს საფლავებს, ჩემო ხალხო, და ამოგიყვანთ თქვენი საფლავებიდან; და ჩაგიდგამთ ჩემს სულს თქვენში, და იცოცხლებთ, და დაგამკვიდრებთ თქვენს საკუთარ ქვეყანაში; მაშინ გაიგებთ, რომ მე, უფალმა, ვთქვი ეს და აღვასრულე, ამბობს უფალი. ეზეკიელი 37:12–14.

ყალბი მღვდლობა, რომელიც კვირადღის კანონის დროს 25-ითაა წარმოდგენილი, მაშინ შეიცნობს, რომ უფალი არის ღმერთი. ხორბალმა იცის, რომ უფალი არის ღმერთი 2024 წელს, ხოლო ღვარძლი ამ ცოდნამდე კვირადღის კანონის დროს, მაშინ იღვიძებს, როდესაც უკვე მეტისმეტად გვიანაა. ეს პერიოდი იწყება საფლავითა და აღდგომით და მთავრდება საფლავითა და აღდგომის გარეშე. დასაწყისში ხორბალმა იცის ღმერთი, როდესაც იგი აღასრულებს გამოცხადების მეთერთმეტე თავის აღდგომას, ხოლო ღვარძლმა იცის იმავე თავის კვირადღის კანონის მიწისძვრის დროს. ამ ორ ნიშნულს შორის უკანასკნელი წვიმის გამოცდის პროცესი ორივე კლასს მოსავლისათვის სიმწიფემდე მიჰყავს.

იოელის უწყება არის ვენახის გალობა, მაგრამ პირველი საკითხი, რომელსაც იგი წამოჭრის, არის ის, შეძლებენ თუ არა ადამიანები უკანასკნელი დღეების ცნობას წინა დღეების მიხედვით. იოელში „მოხუცებმა“ ეს ვერ შეძლეს, რადგან როდესაც შუალადით მოდის გამოფხიზლების მოწოდება, ისინი მოიკვეთებიან — უფლის პირიდან ამოინთხევიან, სწორედ იქ, სადაც მიწის მხეცი ხსნის თავის პირს სალაპარაკოდ, რაც ასევე ის ადგილია, სადაც ბალაამის სახედარმა ილაპარაკა და სადაც იოანე ნათლისმცემლის მამამ ილაპარაკა.

„ძველ ხანდაზმულ კაცებზე“ განკითხვა ეფუძნება კითხვას: ეს მოხდა თუ არა თქვენი მამა-პაპების დღეებში? ეს ადგილი იწყება სიტყვებით: „ისმინეთ ეს“. შემდეგ წარმოდგენილია ორი მოწმე: ერთი — ადამიანთა ოთხი თაობისა, ხოლო მეორე — მწერთა ოთხი სახეობისა. შემდეგ ისინი იღვიძებენ შუალადის ღაღადისას, მაგრამ აღმოაჩენენ, რომ გვერდს უვლიან მათ, როგორც ღმერთის რჩეულ აღთქმის ერს. მათ გვერდს არ უვლიან იმიტომ, რომ ღვინო არ ჰქონდათ; მათ გვერდს უვლიან იმიტომ, რომ არასწორი ღვინო აქვთ. ათი ქალწულის იგავში, იოელის ახალი ღვინო ზეთია.

მათი ხსნა დამოკიდებულად არის წარმოდგენილი იმაზე, მიიღებენ თუ არა უკანასკნელი წვიმის უწყების „ახალ ღვინოს“. „ხანდაზმული და უხუცესი კაცები“ ესაიასთან ასევე წარმოჩენილნი არიან როგორც „ეფრემის მთვრალნი“, ხოლო გამოცხადების მეშვიდე თავში ეფრემი დალუქულთა შორის წარმოდგენილი არ არის. მის ნაცვლად მისი ძმა, მანასეა, არის დაყენებული. ძნელია მანასეზე უფრო ბოროტი მეფის პოვნა, მაგრამ იგი ცვლის ეფრემის მთვრალეებს.

კლასი, რომელიც არ გლოვობს საკუთარ სულიერ დაცემას და არც სხვათა ცოდვებზე მწუხარებს, დარჩება ღვთის ბეჭდის გარეშე. უფალი თავის მაცნეებს — კაცებს, რომელთაც ხელში მოსაკლავი იარაღი უჭირავთ — უბრძანებს: „იარეთ მის უკან ქალაქში და დასცხეთ: ნუ შეიბრალებს თქვენი თვალი და ნუ შეიცოდებთ:

სრულიად დახოცეთ მოხუცი და ყმაწვილიც, ქალწულებიც და მცირეწლოვანი ბავშვებიც, და ქალებიც; ოღონდ არ მიუახლოვდეთ არავის, ვისზედაც ნიშანია; და დაიწყეთ ჩემი საწმიდრიდან. მაშინ დაიწყეს იმ უხუცესთაგან, რომლებიც სახლის წინ იყვნენ.“

„აქ ჩვენ ვხედავთ, რომ ეკლესიამ — უფლის საწმიდარმა — პირველად იგრძნო ღვთის რისხვის დარტყმა. უხუცესმა კაცებმა, მათ, ვისაც ღმერთმა დიდი ნათელი მისცა და რომლებიც ხალხის სულიერი ინტერესების მცველებად იდგნენ, უღალატეს მათდამი მინდობილობას. მათ დაიკავეს ის პოზიცია, რომ აღარ არის საჭირო სასწაულების მოლოდინი და ღვთის ძალის ისეთი აშკარა გამოცხადებისა, როგორც უწინდელ დღეებში იყო. დრო შეიცვალა. ეს სიტყვები განამტკიცებს მათ ურწმუნოებას, და ისინი ამბობენ: უფალი არც სიკეთეს მოიმოქმედებს და არც ბოროტებას. იგი მეტისმეტად მოწყალეა, რათა თავისი ხალხი სამსჯავროთი მოიხილოს. ამგვარად, „მშვიდობა და უსაფრთხოება“ არის ძაბილი იმ კაცთაგან, რომლებიც აღარასოდეს აღამაღლებენ თავიანთ ხმას საყვირით, რათა უჩვენონ ღვთის ხალხს მათი დანაშაულნი და იაკობის სახლს მისი ცოდვები. ეს მუნჯი ძაღლები, რომელთაც არ უნდოდათ ყეფა, არიან ისინი, რომლებიც შეურაცხყოფილი ღვთის სამართლიან შურისგებას იგრძნობენ. კაცები, ქალწულები და პატარა ბავშვები ყველანი ერთად იღუპებიან.“

„საზიზღრობანი, რომელთა გამოც ერთგულნი ოხვრიდნენ და ღაღადებდნენ, იყო ყოველივე ის, რაც სასრული თვალებით შეიძლება გარჩევილიყო; მაგრამ გაცილებით უმძიმესი ცოდვანი — ისინი, რომელნიც წმინდა და წმიდის ღმერთის შურისხებას აღძრავდნენ — დაუმჯღავნებელი იყო. გულთა დიდი გამომკვლევი იცის ყოველი ცოდვა, რომელიც ფარულად იქმნება უსჯულოების მოქმედთა მიერ. ეს ადამიანები თავიანთი მზაკვრობის გამო თავს უსაფრთხოდ გრძნობენ და, მისი სულგრძელობის გამო, ამბობენ, რომ უფალი ვერ ხედავს, და შემდეგ ისე იქცევიან, თითქოს მან მიატოვა დედამიწა. მაგრამ იგი გამოაშკარავებს მათ პირფერობას და სხვათა წინაშე გახსნის იმ ცოდვებს, რომელთა დაფარვასაც ასე გულმოდგინედ ცდილობდნენ.“

„არც წოდების უპირატესობა, არც ღირსება, არც ამქვეყნიური სიბრძნე, არც წმინდა მსახურებაში დაკავებული რაიმე მდგომარეობა არ დაიცავს ადამიანებს პრინციპის მსხვერპლად შეწირვისგან, როცა ისინი თავიანთ მზაკვარ გულებს არიან მინდობილი. ისინი, ვინც ღირსეულად და მართლებად იყვნენ მიჩნეულნი, აღმოჩნდებიან განდგომილების მოთავენი და გულგრილობისა და ღვთის წყალობათა ბოროტად გამოყენების მაგალითნი. მათ ბოროტ გზას იგი აღარ მოითმენს, და თავის რისხვაში მათ მიმართ უმოწყალოდ იმოქმედებს.“

„უფალი უხალისოდ იხსნის თავის თანდასწრებას მათგან, ვინც დიდი ნათლით იყვნენ კურთხეულნი და სხვებისთვის მსახურებისას სიტყვის ძალა ჰქონდათ განცდილი. ისინი ოდესღაც მისი ერთგული მსახურნი იყვნენ, მისივე თანდასწრებითა და ხელმძღვანელობით გამორჩეულნი; მაგრამ მას განუდგნენ და სხვებიც შეცდომაში შეიყვანეს, და ამიტომ ღვთიური უკმაყოფილების ქვეშ ექცევიან.“ Testimonies, ტომი 5, 211, 212.

იოელი მიმართავს ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესიის ხელმძღვანელობას, როდესაც ის „მოხუცებულებს“ ასახელებს, მაგრამ იოელი ასევე მიმართავს უსწავლელთაც, როგორც ესაია უწოდებს მათ, ვინც განსწავლულებს უპირისპირდება. იოელი მიმართავს იმ ძველკაცებს, რომლებიც ეზეკიელის მერვე თავში მზეს ეთაყვანებიან და მეცხრე თავში პირველნი განისჯებიან. იგი ასევე მიმართავს ლაოდიკეის მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესიის საერო წევრებს, როდესაც ამბობს: „ისმინეთ ეს, მოხუცებულნო, და ყური უგდეთ, ქვეყნის ყოველნო მცხოვრებნო.“

მერვე თავში მოხსენიებული ოცდახუთი კაცი დგანან კვირის კანონის ჟამს, სადაც ისინი მზეს ეთაყვანებიან ზურგით საწმიდრისკენ მიქცეულნი. ისინი არიან იმ ამბოხების „მეთაედი“, რომელიც იმ ორას ორმოცდაათმა აღძრეს, ვინც კორახთან, დათანთან და აბირამთან ერთად იდგა. ეს ოცდახუთი კაცი არის იმ ამბოხების სიმბოლო, რომელიც, შთაგონების თანახმად, 1888 წელს განმეორდა და რომელიც წინასწარმეტყველურად ასახავდა ლაოდიკეელი მეშვიდე დღის ადვენტიტური ეკლესიის ხელმძღვანელობის ამბოხებას 9/11-ზე, ვიდრე კვირის კანონამდე. ისინი წარმოადგენენ ამბოხების „მეთაედს“ სწორედ იმავე პერიოდში, რომელსაც ესაია მეექვსე თავში ბრძენებს „მეთაედად“ განსაზღვრავს, რომელშიც შიგნით არსებაა.

იოელი არის ადვენტიზმისთვის გამოცხადება იმისა, რომ მათი გამოცდის დრო დახურულია, ვინაიდან მათ თავიანთი გამოცდის დროის სასმისი ცოდვით აავსეს, და ეს სისავსე წარმოდგენილია როგორც სნეულება მათი თავიდან მათ ფეხის თითებამდე, რითაც ცხადდება, რომ გვიანი წვიმის შესახებ უწყება მათ ბაგეთაგან მოიკვეთა. ესაია იმავე რეალობას აღწერს ოცდამეცხრე თავში.

შეჩერდით და განცვიფრდით; შეჰღალადეთ და იღალადეთ: მთვრალნი არიან, მაგრამ არა ღვინით; ბარბაცებენ, მაგრამ არა მათრობელი სასმლით. რადგან უფალმა გადმოღვარა თქვენზე ღრმა ძილის სული და დაგიხუჭათ თვალები; წინასწარმეტყველნი და თქვენი მთავარნი, მხილველნი, დაფარა მან. და ყოველი ხილვა თქვენთვის გახდა, როგორც დაბეჭდილი წიგნის სიტყვები, რომელსაც აწვდიან სწავლულს და ეუბნებიან: „წაიკითხე ეს, გთხოვ“; ხოლო იგი ამბობს: „არ შემიმძლია, რადგან დაბეჭდილია.“ და წიგნს აწვდიან იმას, ვინც სწავლული არ არის, და ეუბნებიან: „წაიკითხე ეს, გთხოვ“; ხოლო იგი ამბობს: „მე უსწავლელი ვარ.“

ამიტომ თქვა უფალმა: რადგან ეს ხალხი თავისი პირით მიახლოვდება მე და თავისი ბაგეებით პატივს მცემს, მაგრამ თავისი გული შორს გაუტანია ჩემგან, და მათი შიში ჩემს მიმართ ადამიანთა მცნების მიხედვით არის ნასწავლი, ამიტომ, აჰა, კვლავ მოვიმოქმედებ საოცარ საქმეს ამ ხალხში, საოცარსა და საკვირველს; რადგან დაილუპება მათი ბრძენთა სიბრძნე და მათი გონიერთა გონიერება დაიფარება. ვაი მათ, რომელნიც ღრმად მალავენ თავიანთ ზრახვას უფლისაგან, და მათი საქმეები ბნელშია, და ამბობენ: ვინ გვხედავს ჩვენ? და ვინ გვიცნობს ჩვენ? ნუთუ თქვენი ყველაფრის უკუღმა დაყენება მეთუნის თიხად შეირაცხება? რადგან განა ქმნილება ეტყვის თავის შემოქმედს: მან არ შემქმნა მე? ან განა ჩამოსხმული ეტყვის თავის ჩამომსხმელს: მას გაგება არ ჰქონდა? ესაია 29:9–16.

ბრძენთა „გაგება“ დაფუძნებულია ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის ბეჭდის ახსნაზე. ისინი, ვინც ადვენტიზმის გახრწნილ დაწესებულებებში არიან გაწვრთნილნი, ვერ კითხულობენ წინასწარმეტყველების წიგნს და ღმერთს სდებენ ბრალს, თითქოს მას გაგება არ ჰქონდეს. როდესაც წინასწარმეტყველებას ბეჭედი ეხსენება, მათ მისი გაგება არ ძალუძთ; ამიტომ ღმერთს სდებენ ბრალს, თითქოს სწორედ მას არ ჰქონდეს გაგება, და ამით ყველაფერს თავდაყირა აყენებენ. ადვენტიზმის სწავლულნიც და უსწავლელნიც ვერ იგებენ იმ წინასწარმეტყველებას, რომელსაც ბეჭედი ეხსენება მადლის ჟამის დახურვის წინ; ხოლო იოელის წიგნი „მოხუცებს“ უბრძანებს, რომ ისმინონ, მაგრამ ისინი იმგვარ ჯგუფს მიეკუთვნებიან, რომელნიც ისმენენ და არ ესმით, ხედავენ და არ ხედავენ.

მათი აჯანყების ნამდვილი გული გამოიხატება მათ უუნარობაში, აღიარონ ქრისტე როგორც პირველი და უკანასკნელი. ეს არის იმ თავის კონტექსტი, სადაც დაისმის კითხვა: „თუ ყოფილა ეს თქვენს დღეებში, ან თუნდაც თქვენი მამების დღეებში?“

იყო თუ არა დრო თქვენი მამების ისტორიაში, როდესაც ხალხი შუაღამის ღაღადისას გამოიღვიძა, მხოლოდ იმის აღმოსაჩენად, რომ ისინი უგუნური ქალწულები იყვნენ? „უხუცესებს“ ებრძანებათ „გამოფხიზლდნენ“, როგორც მილერიტებს ებრძანათ ექსეტერის ბანაკის კრებაზე 1844 წელს. ათი ქალწულის იგავი არის ადვენტიზტი ხალხის გამოცდილების იგავი, რომელიც მილერიტების ისტორიაში სიტყვასიტყვით აღსრულდა და უკანასკნელ დღეებში კვლავაც სიტყვასიტყვით აღსრულდება. ლაოდიკელი მეშვიდე დღის ადვენტიზმის უუნარობა აღიაროს, რომ მათი ეკლესიის ფუძემდებლური ისტორია უკანასკნელ დღეებში მეორდება, ხაზს უსვამს იმ წინასწარმეტყველურ პრინციპს, რომელიც არის გასაღები და ხსნის წინასწარმეტყველურ უწყებას. ეს არის არა მხოლოდ ბიბლიური წესი, არამედ იესო ქრისტეს გამოცხადების გულისგულიც — მისი ხასიათისა, რომელიც იხსნება სწორედ მადლის კარის დახურვამდე.

იოელი კითხულობს: „ეს თუ მომხდარა თქვენს დღეებში, ან თქვენს მამათა დღეებში?“ ან ასე შეიძლება დასმულიყო კითხვა: „თქვენს მამათა დღეებში იყო თუ არა გამოცდის პროცესი, რომელმაც ახალი აღთქმის ხალხი ძველი აღთქმის ხალხისგან გამოჰყო?“ იყო, და ეს გამოყოფა აღსრულდა იმ წინასწარმეტყველური უწყებით, რომელიც იგავში ზეთითაა წარმოდგენილი. „ეს თუ მომხდარა თქვენს დღეებში ან თქვენს მამათა დღეებში“ დაუყოვნებლივ მიუთითებდა, რომ ის, რაც მათ მამათა დღეებში მოხდა, იყო გამოღვიძება ოთხი თაობის განმავლობაში მზარდი განადგურების შემდეგ, როგორც ეს წარმოდგენილია ბრძანებაში, რომ უწყება ოთხ თაობას გადასცემოდათ, და მზარდი განადგურების ოთხი მწერით. იოელი არის განაჩენის გამოცხადება უკუქცეული და განდგომილი ეკლესიის წინააღმდეგ შუაღამის ღაღადის ჟამს. წმინდა ისტორიაში არც ერთ ეკლესიას არ მდგარვია უფრო დიდი ნათლის წინააღმდეგ, ვიდრე მეშვიდე დღის ადვენტიზტთა ეკლესიას. ჭეშმარიტების წინააღმდეგ ასეთი სახის ამბოხის სიმბოლო წარმოდგენილია „კაპერნაუმით“.

შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„კაპერნაუშში იესო ცხოვრობდა თავისი მიმოსვლითი მოგზაურობების შუალედებში, და იგი ცნობილი გახდა, როგორც „მისი საკუთარი ქალაქი.“ იგი მდებარეობდა გალილეის ზღვის ნაპირზე და გენესარეთის მშვენიერი ველის საზღვრებთან ახლოს, თუ უშუალოდ მასზე არა.“ წყურვილი საუკუნეთა, 252.

„ღვთისადმი აღმსარებელ შვილთა შორის რაოდენ მცირე მოთმინება გამოვლენილა, რაოდენ მრავალი მწარე სიტყვა თქმულა, რაოდენ ბევრი განკითხვა წარმოთქმულა მათ წინააღმდეგ, ვინც ჩვენი რწმენისანი არ არიან. მრავალს სხვა ეკლესიებს მიკუთვნებულნი დიდ ცოდვილებად შეურაცხავს, მაშინ როცა უფალი მათ ასე არ უყურებს. ისინი, ვინც ამგვარად უყურებენ სხვა ეკლესიების წევრებს, საჭიროებენ, რომ ღვთის ძლევამოსილი ხელის ქვეშ დაიმდაბლონ თავი. ისინი, ვისაც ისინი სჯიან, შესაძლოა მხოლოდ მცირე ნათელი ჰქონდათ მიღებული, მცირე შესაძლებლობანი და უპირატესობანი. მათ რომ ჰქონოდათ ის ნათელი, რომელიც ჩვენი ეკლესიების მრავალ წევრს ჰქონდა, შესაძლოა ბევრად უფრო წინ წასულიყვნენ და უკეთესად წარმოედგინათ თავიანთი რწმენა ქვეყნის წინაშე. მათ შესახებ, ვინც თავიანთი ნათლით იქადიან და მაინც ვერ დადიან მასში, ქრისტე ამბობს: 'ხოლო მე გეუბნებით თქვენ: ტვიროსისა და სიდონისთვის უფრო ასატანი იქნება სამსჯავროს დღეს, ვიდრე თქვენთვის. და შენ, კაპერნაუმ [მეშვიდე დღის ადვენტიტებო, რომელთაც დიდი ნათელი გქონდათ], ზეცამდე ამაღლებულო [უპირატესობათა მხრივ], ჯოჯოხეთამდე დაემხოვი; რადგან შენში ქმნილი ძალნი სოდომში რომ ქმნილიყო, იგი დღემდე დარჩებოდა. ხოლო მე გეუბნებით თქვენ, რომ სოდომის ქვეყანას უფრო ასატანი იქნება სამსჯავროს დღეს, ვიდრე შენ.' იმ დროს იესომ მიუგო და თქვა: 'გმადლობ შენ, მამაო, ცისა და მიწის უფალო, რადგან დაუმალე ესენი ბრძენთა და გონიერთა [თავიანთივე შეფასებით] და ჩვილთ გამოუცხადე.'“

„და ახლა, რადგან თქვენ ჩაიდინეთ ყოველივე ეს, ამბობს უფალი, და მე გელაპარაკებოდით, დილაადრიან აღვდგებოდი და ვლაპარაკობდი, მაგრამ თქვენ არ ისმინეთ; და მოგიწოდებდით, მაგრამ თქვენ არ მიპასუხეთ; ამიტომაც მოვექცევი ამ სახლს, რომელიც ჩემი სახელით იწოდება, რომელზედაც თქვენ ამყარებთ იმედს, და იმ ადგილს, რომელიც მოგეცით თქვენ და თქვენს მამებს, ისე, როგორც შილოს მოვექცი. და განგდებთ ჩემი სახის წინაშე, როგორც განვდევნე ყველა თქვენი ძმა, მთელი თესლი ეფრემისა.“

„უფალმა ჩვენს შორის დააფუძნა დიდი მნიშვნელობის მქონე დაწესებულებები, და ისინი უნდა იმართებოდეს არა ისე, როგორც ამქვეყნიური დაწესებულებები იმართება, არამედ ღვთის წესისამებრ. ისინი უნდა იმართებოდეს მხოლოდ მისი დიდებისკენ მიპყრობილი მზერით, რათა ყოველგვარი საშუალებით დაღუპვის გზაზე მდგომი სულები გადარჩნენ. ღვთის ხალხთან მოვიდა სულის მოწმობანი, და მაინც მრავალმა ყურად არ იღო შეგონებები, გაფრთხილებანი და რჩევანი.“

„ისმინეთ ახლა ეს, უგუნურო ერო, და გონებას მოკლებულნო, რომელთაც თვალები გაქვთ და ვერ ხედავთ, ყურები გაქვთ და არ გესმით: ნუთუ ჩემი არ გეშინიათ, ამბობს უფალი; ნუთუ არ შეძრწუნდებით ჩემი პირისახის წინაშე, მე რომ ქვიშა დაგუდგინე ზღვას საზღვრად საუკუნო განჩინებით, რათა ვერ გადმოვიდეს იგი; და

თუმცა მისი ტალღები ღელავენ, ვერ სძლევენ; თუმცა გრგვინავენ, ვერ გადმოილახავენ მას? მაგრამ ამ ხალხს განდგომილი და ურჩი გული აქვს; განდგნენ და წავიდნენ. არც თავიანთ გულში ამბობენ: ახლა მაინც ვეშინოდეთ უფლისა, ჩვენი ღვთისა, რომელიც გვაძლევს წვიმას, როგორც პირველას, ისე გვიანას, თავის ჟამს; იგი გვინახავს მკისათვის დადგენილ კვირებს. თქვენმა ურჯულოებებმა განარიდეს თქვენგან ეს სიკეთენი, და თქვენმა ცოდვებმა დაგიკავათ კეთილი თქვენგან.... სამართალს არ უსჯიან, ობლის საქმეს არ განიკითხავენ, და მაინც ჰყვავიან; და ღარიბთა სამართალს არ ასრულებენ. განა არ მოვიკითხავ ამას მათზე? ამბობს უფალი; განა არ იძევს შურს ჩემი სული ასეთ ხალხზე?“

„ნუთუ უფალი იძულებული გახდება თქვას: ‘ნუ ილოცებ ამ ხალხისთვის, ნურც ღაღადებას აღავლენ და ნურც ვედრებას მათთვის, ნურც შუამდგომლობას გამიწევ ჩემ წინაშე, რადგან არ მოგისმენ’? ‘ამიტომ წვიმები შეჩერებულია და გვიანი წვიმა აღარ ყოფილა.... განა ამ დროიდან არ მომიხმობ: მამაო ჩემო, შენა ხარ ჩემი სიყრმის წინამძღვარი?’“ Review and Herald, August 1, 1893.